HONORIUS AUGUSTODUNENSIS. GERHOHUS REICHERSBERGENSIS. HOMILIAE
12. Jh. Seite 71r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26398
Copyright: Admont, Benediktinerstift

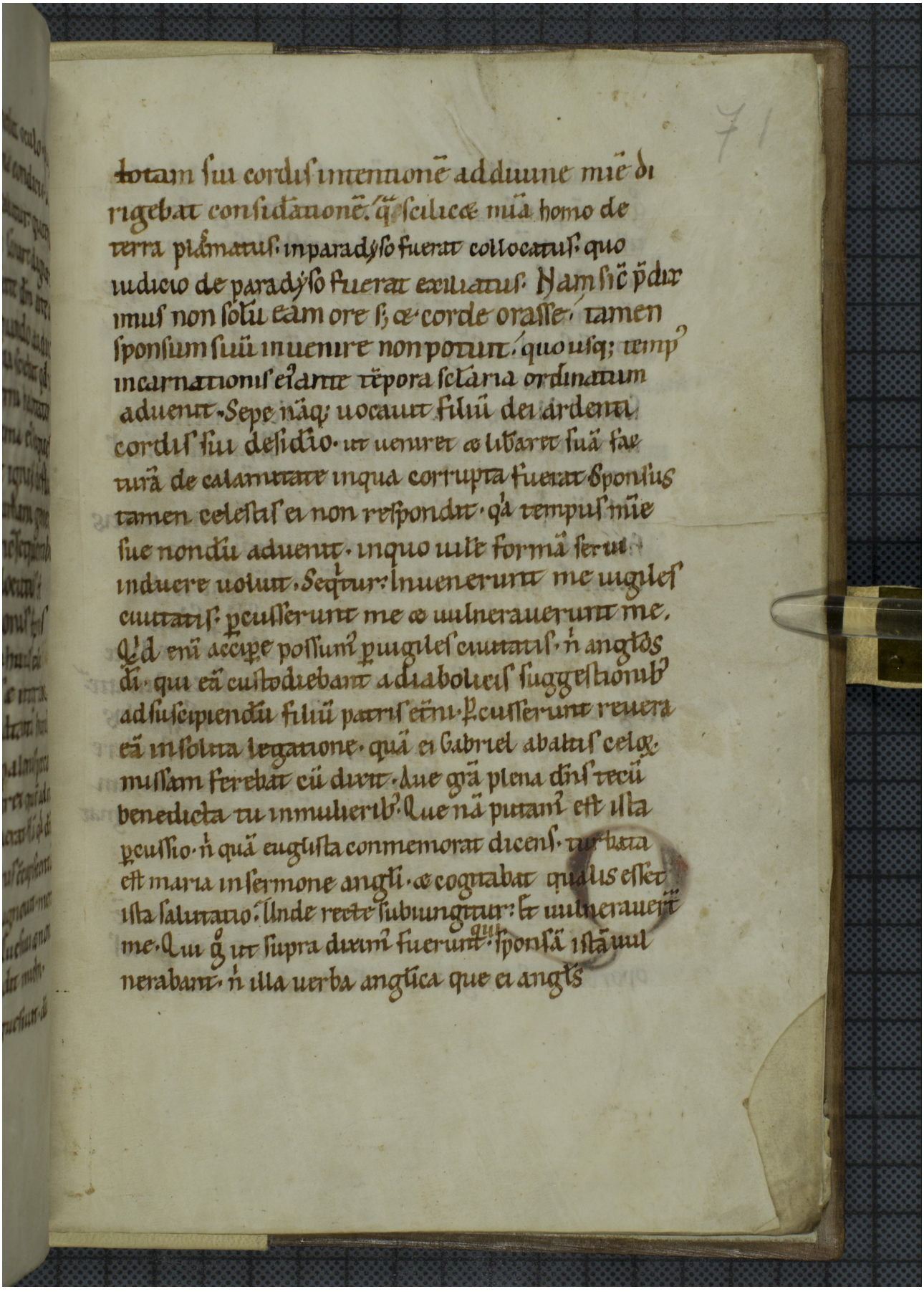

71

totam sui cordis intentionē ad diuine mīe di
rigebat considātionē. q̄ scilicet mīa homo de
terra plasmatus. in paradyso fuerat collocatus. quo
iudicio de paradyso fuerat exiliatus. Nam sic p̄dix
imus non solū eam ore s; et corde orasse. tamen
sponsum suū inuenire non potuit. quousq; temp⁹
incarnationis eius ante tēpora sclaria ordinatum
aduenit. Sepe nāq; uocauit filiū dei ardenti
cordis sui desidio. ut ueniret et liberaret suā fac
turā de calamitate in qua corrupta fuerat. Sponsus
tamen celestis ei non respondit. q̄a tempus mīe
sue nondū aduenit. in quo uile formā serui
induere uoluit. Seq̄tur: Inuenerunt me uigiles
ciuitatis. percusserunt me et uulnerauerunt me.
Q̄d enī accipe possum⁹ p uigiles ciuitatis. n̄ anglos
dī. qui eā custodiebant a diabolicis suggestionib⁹
ad suscipiendū filiū patris eterni. Percusserunt reuera
eā in solita legatione. quā ei Gabriel ab altis celoꝝ
missam ferebat cū dixit. Aue grā plena dn̄s tecū
benedicta tu in mulierib⁹. Que nā putam⁹ est ista
percussio. n̄ quā euglista conmemorat dicens. turbata
est maria in sermone angli. et cogitabat qualis esset
ista salutatio. Unde recte subiungitur: Et uulnerauerūt
me. Qui g̊ ut supra diximus fuerunt qui sponsā istā uul
nerabant. n̄ illa uerba anglica que ei angls